

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 51. Quidam a Lusitaniæ Rege in Æthiopiam missi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

deperditum iri. Muleyas hoc periculo Sæcul. XV.
 teritus, missis ad Nepotem suum Orato- A.C. 1486.
 ribus pacis conditiones offert, quas si ac-
 ceptasset, copiose suis commodis, atque
 opportune rebus suis paulo ante despe-
 ratis prospexit; ast intempestiva per-
 tinacia seductus, quascunque propositas
 concordiae leges respuit, cum animo con-
 stituisse, quod sibi soli Granatæ regnum
 vindicaret, nec unquam in partem au-
 toritatis Regiæ suum admitteret Pa-
 truum, quem velut illius Usurpatorem
 atque tyrannum habebat.

§. LI.

*Quidam a Lusitanæ Rege in Æthio-
 piam missi.*

Joannes II. Lusitanæ Rex recens dete- *Ludolf. Hist.*
 &i orbis felicitate stimulatus, spes suas *Æthiop. l. 2.*
 extendit ad novas ejusmodi inventiones, c. i.
 huncque in finem Anno Domini mil-
 lesimo quadringentesimo octogesimo se-
 ptimo Petrum Covillanum & Alphon-
 sum Payvam in Indias misit, quorum u-
 terque Regis vasallus, & lingue Arabicæ
 peritus erat. Porro itineris hujus præci-
 puus erat finis, ut omni solertia inquire-
 rent in quemdam Christianum Princi-
 pem, quem, Presbyterum Joannem no-
 mine, in Indiis divitiis ac potentia spe-
 statissimum Asiæ Regem esse, rumor fe-
 rebat;

Sæcul.XV. rebat; hisce igitur duobus Legatis da-
A.C.1486. tum est negotium, ut cum eo fœdus

pangerent. Hi, cum in Ægyptum ve-
nissent, ab invicem semoti per diversas
vias Indiam pervagantur, quin tan en ul-
lam hujus Principis vestigium deprehen-
dere possent: vix autem Lusitaniam re-
petere parabat Covillanus, & maris ru-
bri portum attigerat, cum ecce! incertis
sermonibus jaçtatur singularis potentia
cujusdam Abissinorum Regis, religione
Christiani. Covillanus illico hanc fa-
mam, relatorum similitudine deceptus
pro re comperta habebat, cumque aliun-
de tam Historicis, quam Geographicis
scientiis nonnisi leviter tinctus esset, mi-
nime dubitabat, hunc ipsum, quem que-
reret, a se jamiam inventum fore. Er-
go rem disertis verbis Regi suo nunciat,
ac sine ullius moræ dispendio in Æthio-
piam contendit; ast illuc delatus non
Joannem, sed Alexandrum Regem offen-
dit, qui Anno millesimo quadrageentesi-
mo septuagesimo quinto regni solium
conscenderat. Nihilominns per univer-
sam Europam protinus ea fama mana-
bat, quod tandem in Africa detectum el-
fet regnum percelebris illius Presby-
teri Joannis, in veterum fastis nomina-
tissimi: nomen igitur ficti hujus Pres-
byteri Joannis, absque ulteriori veritatis
discussione, temere Abissinorum Regi at-
tribue-

tribuebatur, errore haud novo; quippe Sæcul. XV.
longo retro tempore alium quemdam A.C. 1486.
Tartariæ Principem haud graviore ratio-
nis momento, aut forte ob vitiosam no-
minis pronuntiationem ita appellatum
fuisse legimus.

§. LII.

Maximilianus Romanorum Rex salutatus.

Jam dudum S. R. I. Electores Frideri- *Naucler.*
cum Imperatorem impense rogabant, *Chron. Ge-*
ut Principum Germanorum comitia in- *ner 50. p. 503*
diceret, in quibus de novo Cæsar is suc- *Burch. in*
cessore ageretur, & Maximiliano ejus Fi- *diar. Cærem*
lio Germanicum imperium affereretur. *Krantz. 13.*
Ægre Imperator annuit Principum vo- *sax. 1.*
tis, tandem tamen Friderico, hujusque *Michov. 1. 4.*
Filio præsentibus, Francofordiæ die vi- *c. 73.*
gesima Januarii conventus celebratur, & *Crom. 1. 29.*
decima sexta Februarii Maximilianus ob- *Bonfin. dec. 4*
servata Bullæ aureæ forma ab Electori- *l. 7.*
bus in Regem Romanorum electus est.
Suffragabantur sex Romani Imperii E-
lectores, videlicet Moguntinus, Colo-
niensis & Trevirensis Archiepiscopi, Co-
mes Palatinus, Dux Saxoniæ, & Mar-
chio Brandenburgensis. Vix electionis
hujus Nuncium Maximiliani Orator, qui
tum Romæ versabatur, compererat, cum
primum sibi, præ ceteris Regum ac Prin-
cipum